

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 4101

Warszawa, 24 marca 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o transporcie
drogowym oraz ustawy o drogach
publicznych.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jacka Krupę.

(-) Magdalena Gąsior-Marek; (-) Mariusz Grad; (-) Roman Kaczor;
(-) Krystyna Kłosin; (-) Adam Krupa; (-) Marek Krzakała; (-) Jan Kulas;
(-) Stanisław Lamczyk; (-) Izabela Leszczyna; (-) Arkadiusz Litwiński;
(-) Antoni Męzydło; (-) Aldona Młyńczak; (-) Sławomir Neumann;
(-) Paweł Olszewski; (-) Paweł Orłowski; (-) Andrzej Orzechowski;
(-) Maciej Orzechowski; (-) Jakub Rutnicki; (-) Sławomir Rybicki; (-) Jan Rzymelka; (-) Lidia Staroń; (-) Jarosław Stolarczyk; (-) Michał Szczerba;
(-) Bożena Szydłowska; (-) Iwona Śledzińska-Katarasińska (-) Łukasz Tusk;
(-) Robert Tyszkiewicz; (-) Piotr Waško; (-) Monika Wielichowska.

USTAWA
z dnia 2011 r.
o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz ustawy o drogach publicznych

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Jednostki, o których mowa w art. 26, art. 32 oraz w art. 43 ust. 2, otrzymują prowizję od pobranych opłat, w wysokości nie mniejszej niż 7 % i nie większej niż 10 %.”;
- 2) w art. 46:
 - a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Wpływy uzyskane z opłat, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 7-9 i art. 43, oraz wpływy z opłat z tytułu.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad sprawuje nadzór nad realizacją wpływów z opłat, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 7-9 i art. 43.”
- 3) w art. 50:
 - a) w pkt 1 dodaje się lit. j w brzmieniu:
„j) prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;”;
 - b) pkt 9 uchyla się;
- 4) art. 51 otrzymuje brzmienie:
„51. 1. Zadania Inspekcji Transportu Drogowego określone w niniejszym rozdziale wykonują następujące organy:
 - 1) Główny Inspektor Transportu Drogowego;
 - 2) wojewoda działający za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora transportu drogowego, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji transportu drogowego wchodzącej w skład wojewódzkiej administracji zespolonej.2. Organy wymienione w ust. 1 wykonują zadania Inspekcji Transportu Drogowego zgodnie z kompetencjami określonymi w ustawie i przepisach odrębnych.
3. Główny Inspektor Transportu Drogowego koordynuje, nadzoruje i kontroluje działalność wojewódzkich inspektorów transportu drogowego oraz nadzoruje wykonanie w roku budżetowym planów rzeczowo-finansowych w części dotyczącej wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego.
4. Wojewódzki inspektor transportu drogowego kieruje działalnością wojewódzkiego inspektoratu transportu drogowego.
5. Czynności związane z realizacją zadań określonych w art. 50 pkt 1 w zakresie określonym w art. 68 – 75 wykonują inspektorzy Inspekcji, zwani dalej „inspektorami”.
6. W sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest:
 - 1) Główny Inspektor Transportu Drogowego – w sprawach:
 - a) określonych w art. 50 pkt 2 i 3 niniejszej ustawy,
 - b) związanych z kontrolą uiszczenia opłaty elektronicznej za przejazd po drogach krajowych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
 - c) związanych z kontrolą przestrzegania przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami w zakresie, o którym mowa w art. 129g ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym;
 - 2) wojewódzki inspektor – w pozostałych sprawach.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817 oraz z 2010 r. Nr 43, poz. 246, Nr 164, poz. 1107, Nr 225, poz. 1466, Nr 247, poz. 1652 i Nr 249, poz. 1656.

7. Główny Inspektor Transportu Drogowego może w sprawach, o których mowa w ust. 6 pkt 1 lit. a i b upoważnić do działania w jego imieniu wojewódzkiego inspektora transportu drogowego.
8. Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 6 pkt 2, jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.”;
- 5) w art. 55 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
”3. Inspektor ma prawo prowadzenia postępowania w sprawach o wykroczenia, kierowania do sądu wniosków o ukaranie oraz udziału w rozprawach przed sądami powszechnymi w charakterze oskarżyciela publicznego i wnoszenia odwołań od postanowień i orzeczeń tych sądów w sprawach o wykroczenia z zakresu działania Inspekcji Transportu Drogowego.”;
- 6) w art. 69 po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
„4a. Inspektorzy zatrudnieni w Głównym Inspektoracie Transportu Drogowego oraz pracownicy, o których mowa w art. 76a ust. 1, w czasie wykonywania obowiązków służbowych posługują się legitymacją służbową oraz odznaką identyfikacyjną analogiczną z wzorem określonym w trybie, o którym mowa w ust. 4, z zastrzeżeniem, iż w polach nazwy urzędu będą wyrazy „Główny Inspektorat Transportu Drogowego” i „Nadzór Inspekcyjny” oraz że w polu nazwy stanowiska stosowana może być nazwa komórki organizacyjnej Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.
4b. Sposób wydawania legitymacji i odznaki identyfikacyjnej, o których mowa w ust. 4a, oraz przypadki, w których podlegają one wymianie i zwrotowi, a także sposób ich używania i przechowywania ustali Główny Inspektor w drodze zarządzenia.”;
- 7) w art. 76:
a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
„2a. Zatrudnienie pracownika Inspekcji na stanowisku inspektora następuje w ramach jednej z następujących rodzajów służb: służbie nadzoru nad ruchem drogowym, służbie kontroli opłat drogowych albo służbie kontroli transportu drogowego.”;
„2b. Główny Inspektor Transportu Drogowego, może powoływać inne niż wymienione w ust. 2a rodzaje służb określając ich organizację, zakres działania oraz właściwość terytorialną.”;
b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) programy ramowe kursów specjalistycznych dla poszczególnych rodzajów służb oraz kursów uzupełniających, z uwzględnieniem wiedzy niezbędnej do wykonywania czynności inspektora w ramach danego rodzaju służby, w tym minimalne liczby godzin zajęć na poszczególnych kursach, a także kryteria oceny i sposoby przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych oraz wzór zaświadczenia o złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego z wynikiem pozytywnym.”;
- 8) w art. 76a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1. Uprawnienia inspektorów Inspekcji przysługują również pracownikom Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 76 ust. 1.
2. Do pracowników Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 55, art. 56, art. 69 ust. 1 i 1a, art. 70, art. 71, art. 73, art. 74, art. 89 ust. 1 i art. 93 ust. 1 i 9 stosuje się odpowiednio.”;
- 9) w art. 80:
a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. W ewidencji gromadzi się odpowiednio do rodzaju, przedmiotu i zakresu przeprowadzonej kontroli w szczególności:
1) informacje i dane o kontroli oraz kontrolującym, w tym określające:
a) miejsce kontroli,
b) kategorię drogi,
c) datę i godzinę rozpoczęcia kontroli,
d) skontrolowane dokumenty,
e) imię, nazwisko, stanowisko i przydział służbowy kontrolującego,
f) stwierdzone naruszenia i nałożone kary,
g) uwagi i zalecenia pokontrolne,
h) numer protokołu kontroli;

- 2) informacje i dane o kontrolowanych, w tym określające:
 - a) firmę przedsiębiorcy lub nazwę podmiotu wykonującego przewóz,
 - b) siedzibę przedsiębiorcy lub adres podmiotu wykonującego przewóz,
 - c) Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP),
 - d) numer identyfikacji statystycznej REGON,
 - e) tabor znajdujący się w prawnej dyspozycji kontrolowanego;
 - f) rodzaj oraz zakres uprawnienia do wykonywania przewozów,
 - g) numer uprawnienia i nazwę organu, który wydał uprawnienie,
 - h) imię i nazwisko oraz datę urodzenia kierowcy,
 - i) obywatelstwo oraz adres kierowcy,
 - j) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) kierowcy;
- 3) informacje i dane o pojeździe i przyczepie, w tym określające:
 - a) dane właściciela i użytkownika pojazdu,
 - b) rodzaj pojazdu,
 - c) markę, typ i numer rejestracyjny pojazdu,
 - d) masę własną, dopuszczalną ładowność i dopuszczalną masę całkowitą pojazdu,
 - e) liczbę miejsc;
- 4) informacje i dane o ładunku, w tym określające:
 - a) dane załadowcy,
 - b) miejsce pochodzenia i przeznaczenia ładunku,
 - c) rodzaj przewozu.

3. Ewidencję prowadzi w systemie teleinformatycznym Główny Inspektor, który jest administratorem danych i informacji zgromadzonych w ewidencji.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3d w brzmieniu:

„3a. Główny Inspektor prowadzi ewidencję w sposób zapewniający ochronę zgromadzonych w ewidencji danych, w tym w szczególności przed ich kradzieżą, zniszczeniem, uszkodzeniem, utratą, nieuprawnionym zwielokrotnianiem, modyfikowaniem, przetwarzaniem lub usuwaniem, a także w sposób zapewniający każdorazowe automatyczne odnotowywanie dostępu do ewidencji oraz czynności związanych z wprowadzaniem, modyfikacją i usuwaniem danych.

3b. Dostęp do ewidencji posiadają wyłącznie osoby upoważnione, w tym w szczególności pracownicy Inspekcji Transportu Drogowego, w stopniu i zakresie wynikającym z wykonywanych przez te osoby obowiązków służbowych związanych z realizacją ustawowych zadań Inspekcji.

3c. Zgromadzone w ewidencji dane Główny Inspektor udostępnia na żądanie innych organów administracji publicznej, jednostek samorządu terytorialnego, sądów i prokuratury oraz instytucji organizacji międzynarodowych, w zakresie w jakim organy te i instytucje są uprawnione do żądania danych na podstawie odrębnych przepisów.

3d. Do celów, określonych w ust. 3c, art. 54 ust. 2 pkt 1, 8 i 10, art. 54 ust 4 i art. 54b ust. 4 w ewidencji gromadzi się również informacje i dane o przeprowadzonych kontrolach, w wyniku których nie stwierdzono naruszeń.”;

10) w art. 92:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Suma kar pieniężnych nałożonych podczas jednej kontroli, nie może przekroczyć kwoty:

1) 15.000 złotych - w odniesieniu do kontroli drogowej, z zastrzeżeniem ust. 2a;

2) 30.000 złotych - w odniesieniu do kontroli w przedsiębiorstwie.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Suma kar pieniężnych nałożonych podczas jednej kontroli drogowej w przypadku stwierdzenia wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy bez wymaganego zezwolenia nie może przekroczyć kwoty 65.000 złotych.”;

11) w załączniku do ustawy pkt 2.7 otrzymuje brzmienie:

„2.7	Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy bez wymaganego zezwolenia	50.000”.
------	--	----------

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.²⁾) w art. 20c w ust. 1 skreśla się wyrazy „instalacji w pasie drogowym”.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 76 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 76 ust. 4 pkt 1 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak, niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 2 lipca 2011 r., za wyjątkiem art. 1 pkt 4-11, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 54, poz. 326, Nr 218, poz. 1391 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101, Nr 86, poz. 720 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 152, poz. 1018 i Nr 225, poz. 1466 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 11.

UZASADNIENIE

I

Potrzeba i cel wydania ustawy

Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

1. Z dniem 1 lipca 2011 r. zostanie uruchomiony w Polsce system poboru opłaty elektronicznej za przejazd pojazdem po drodze krajowej. Organem kontroli uiszczenia ww. opłaty jest Główny Inspektor Transportu Drogowego. W związku z powyższym istnieje potrzeba dostosowania uprawnień Głównego Inspektora, inspektorów transportu drogowego oraz pracowników Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego do nowych zadań. Zmiany w tym zakresie zawiera art. 1 pkt 1 do 4 projektu.
2. Projektowany art. 1 pkt 4 zawiera nowe brzmienie art. 51 ustawy o transporcie drogowym. Zmiany zawierają sprostowanie oczywistej omyłki literowej w tym artykule. W związku z uruchomieniem w Polsce systemu poboru opłaty elektronicznej za przejazd pojazdu po drodze krajowej, projektowana w art. 1 pkt 8 zmiana dotychczasowego art. 76a ustawy o transporcie drogowym zapewni możliwość prowadzenia kontroli oraz postępowań administracyjnych w tych sprawach również przez pracowników Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, pod warunkiem spełnienia przez nich wymogów formalnych takich jak dotyczące inspektorów transportu drogowego. Projektowany art. 1 pkt 6 przewiduje, iż inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego zatrudnieni w Głównym Inspektoracie Transportu Drogowego posługiwać się będą legitymacją służbową o wzorze analogicznym jak inspektorzy zatrudnieni w wojewódzkich inspektoratach transportu drogowego.
3. Projektowany art. 1 pkt 5 zawiera doprecyzowanie uprawnień inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego w zakresie kierowania do sądów powszechnych wniosków o ukaranie oraz udziału w rozprawach przed tymi sądami w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia z zakresu działania Inspekcji Transportu Drogowego.
4. W związku z uruchomieniem w Polsce z dniem 1 lipca 2011 r. systemu elektronicznego poboru opłat oraz systemu automatycznego nadzoru nad ruchem drogowym, projektowany art. 1 pkt 7 przewiduje wyodrębnienie w Inspekcji Transportu Drogowego trzech rodzajów służb: kontroli transportu drogowego, nadzoru nad ruchem drogowym oraz kontroli opłat drogowych i – odpowiednio – dywersyfikację programów szkolenia zawodowego inspektorów.
5. Projektowany art. 1 pkt 9 doprecyzowuje zasady prowadzenia przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego centralnej ewidencji naruszeń w sposób zapewniający ochronę danych zgromadzonych w ewidencji.
6. Projektowany art. 1 pkt 10 stanowi urealnienie poziomu kar za wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy bez wymaganego zezwolenia do wysokości zapewniającej odpowiednie oddziaływanie prewencyjne zagrożenia karą.
7. Projektowany art. 2 stanowi zmianę redakcyjną mającą na celu usunięcie braku jednolitości nowelizowanego przepisu z przepisem art. 20b ust. 1 tej ustawy.

8. Projektowany art. 3 zawiera przepis przejściowy stanowiący konsekwencję nowelizacji delegacji do wydania rozporządzenia w art. 76 ust. 4 pkt 1 ustawy o transporcie drogowym.
9. Projektowane wejście w życie ustawy jest skorelowane z uruchomienie elektronicznego systemu poboru opłat.

II

Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne Źródła finansowania

Ocena zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej Wyniki przeprowadzanych konsultacji

1. Przewiduje się, iż projektowane zmiany wpłyną na zwiększenie skuteczności egzekucji obowiązku uiszczania opłat za korzystanie z dróg w systemie elektronicznym, w tym w szczególności przez przedsiębiorców dokonujących przewozów tranzytowych, co w konsekwencji podniesie konkurencyjność polskich przedsiębiorców oraz - poprzez uszczelnienie systemu - skutkować będzie wzrostem wpływów z tytułu opłat za przejazdy po drogach.
2. Projektowane zmiany nie rodzą skutków budżetowych po stronie wydatków i nie wpłyną na koszt budowy, uruchomienia, utrzymania systemu poboru oraz kontroli uiszczania opłat elektronicznych. W dalszej perspektywie czasowej uproszczenie i większa automatyzacja systemu powinny skutkować brakiem liniowego wzrostu kosztów wraz ze wzrostem sieci drogowej objętej obowiązkiem uiszczania opłaty elektronicznej.
3. Projektowane przepisy są zgodne z dyrektywą 2006/38/We Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 maja 2006 r. zmieniającą dyrektywę 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. UE serii L Nr 157 z dnia 9 czerwca 2006, str. 8).
4. Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), z chwilą skierowania projektu ustawy do prac w komisji zostanie on opublikowany na stronach internetowych Sejmu.

III

Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Na podstawie artykułu w art. 76 ust. 4 pkt 1 ustawy o transporcie drogowym minister właściwy do spraw transportu określi w drodze rozporządzenia:

- 1) programy ramowe kursów specjalistycznych dla poszczególnych rodzajów służb Inspekcji Transportu Drogowego
- 2) programy ramowe kursów uzupełniających
- 3) minimalne liczby godzin zajęć na poszczególnych kursach
- 4) kryteria oceny i sposoby przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych oraz wzór zaświadczenia o złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego z wynikiem pozytywnym.

Wydając przedmiotowe rozporządzenie minister właściwy do spraw transportu uwzględni wiedzę niezbędną do wykonywania czynności inspektora w ramach danego rodzaju służby.

Zakres przedmiotowej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 13 kwietnia 2011 r.

BAS-WAPEiM-855/11

Tryb pilny

Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna dotycząca zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym
oraz ustawy o drogach publicznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł
Jacek Krupa)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r. Nr 5, poz. 47, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

I.1. Projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, ze zm.) oraz ustawy o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, ze zm.) przewiduje zmiany w zakresie przyznawania prowizji organizacjom, które mogą zostać upoważnione do wydawania zezwoleń zagranicznych, rozszerzenie zadań Inspekcji Transportu Drogowego, nowe określenie organów wykonujących zadania Inspekcji Transportu Drogowego, dodanie przepisów dotyczących posługiwania się legitymacją służbową przez pracowników Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, nowe określenie zakresu szkoleń pracowników Inspekcji Transportu Drogowego, rozszerzenie uprawnień pracowników Głównego Inspektoratu Drogowego, nowe określenie danych gromadzonych w centralnej ewidencji naruszeń stwierdzonych w wyniku przeprowadzanych kontroli, zmiany wysokości kar pieniężnych.

Projekt ustawy zawiera przepis przejściowy. Ustawa ma wejść w życie z dniem 2 lipca 2011 r., z wyjątkiem części zmian, które mają wejść w życie z dniem ogłoszenia.

I.2. Projekt zawiera niezrozumiały przepis. W art. 1 pkt 3 projektu przewiduje się uchylenie nieistniejącego art. 50 pkt 9 ustawy o transporcie drogowym. Ponieważ nie można ustalić intencji projektodawców, niemożliwa jest pełna ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot ustawy należy uwzględnić następujące akty prawa Unii Europejskiej:

1. postanowienia art. 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE),

2. rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE L 370 z 31.12.1985 r. s. 8, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział t, tom. 1, s. 227, ze zm.),
3. rozporządzenie Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16.3.1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu osób autokarem i autobusem (Dz. Urz. WE L 374 z 20.3.1992 r. , s. 1, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 6, tom 1, s. 306, ze zm.), obowiązujące do dnia 3 grudnia 2011 r.,
4. rozporządzenie Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26.3.1992 r. w sprawie dostępu do rynku drogowych przewozów rzeczy we Wspólnocie , na lub z terytorium państwa członkowskiego lub w tranzycie przez jedno lub więcej państw członkowskich (Dz. Urz. WE z 9.4.1992 r. s. 1, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 7, tom 1, s. 370, ze zm.), obowiązujące do dnia 3 grudnia 2011 r.,
5. rozporządzenie Rady (EWG) nr 3118/93 z dnia 25.10.1993 r. ustanawiające warunki wykonywania w państwie członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników nie mających siedziby w tym państwie (Dz. Urz. WE L 279 z 12.11.1993 r., s. 1, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 7, tom 2, s. 103, ze zm.), obowiązujące do dnia 3 grudnia 2011 r.,
6. rozporządzenie Rady (WE) nr 12/98 z dnia 11.12.1997 r. ustanawiające warunki dostępu przewoźników nie mających stałej siedziby w Państwie Członkowskim do transportu drogowego osób w Państwie Członkowskim (Dz. Urz. WE L 4 z 8.1.1998 r. s. 10, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 7, tom 3, s. 501, ze zm.), obowiązujące do dnia 3 grudnia 2011 r.,
7. rozporządzenie Komisji (WE) nr 2121/98 z dnia 2.10.1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 684/92 i (WE) nr 12/98 w zakresie dokumentów dla przewozu osób autokarem i autobusem (Dz. Urz. WE L 268 z 3.10.1998 r. , s. 10, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 7, tom 4, s. 142, ze zm.), obowiązujące do dnia 3 grudnia 2011 r.,
8. rozporządzenie (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15.7.2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz. Urz. UE L 287 z 5.11.2003 r., s. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne rozdział 15, tom 7, s. 650),
9. rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22.12.2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1255/97 (Dz. Urz. L 3 z 5.1.2005 r., s. 1),

10. rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15.3.2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102, z 11.4.2006 r., s. 1, ze zm.),
11. rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.6.2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.7.2006 r., s. 1, ze zm.),
12. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1071/2009 z dnia 21.10.2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009 r., s. 31), które będzie stosowane od dnia 4 grudnia 2011 r.,
13. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21.10.2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009 r., s. 72, ze zm.), które będzie stosowane od dnia 4 grudnia 2011 r.,
14. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21.10.2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009 r., s. 88, ze zm.), które będzie stosowane od dnia 4 grudnia 2011 r.,
15. dyrektywę 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17.6.1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.7.1999 r., s. 42, ze zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 7, tom 4, s. 372, ze zm.).

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

III.1. Projekt (art. 1 pkt 8) uzależnia przysługiwanie uprawnień inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego pracownikom Głównego Inspektoratu Drogowego m.in. od posiadania obywatelstwa polskiego.

Przepis ten należy ocenić pod kątem zgodności z art. 45 TfUE, który ustanawia swobodę przepływu pracowników wewnątrz Unii Europejskiej. Swoboda ta obejmuje m.in. zniesienie dyskryminacji ze względu na przynależność państwową między pracownikami państw członkowskich w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy. Postanowienia art. 45 TfUE nie mają jednak zastosowania do zatrudnienia w administracji publicznej.

Biorąc pod uwagę przyjętą przez instytucje Unii wykładnię art. 45 TfUE (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 17 grudnia 1980 r. w sprawie 149/79 Komisja przeciwko Belgii oraz komunikat Komisji dotyczący stosowania tego przepisu; Dz. Urz. WE C 72 z 18.3.1988 r.) należy uznać, że projektowany przepis nie narusza prawa UE.

III.2. Przepisy dyrektywy 1999/62 są, co do zasady, implementowane do prawa polskiego ustawą o drogach publicznych. Przewidziane w projekcie zmiany ustawy o transporcie drogowym (art. 1 pkt 3 lit. a oraz pkt 4) stanowią uzupełnienie tej implementacji przez przypisanie zadań Inspekcji Transportu Drogowego i są zgodne z dyrektywą.

III.3. Zmiany art. 80 ustawy o transporcie drogowym (art. 1 pkt 9 projektu), dotyczące centralnej ewidencji naruszeń stwierdzonych w trakcie przeprowadzanych kontroli należy ocenić pod kątem zgodności z art. 14 rozporządzenia 1072/2009 i art. 24 rozporządzenia 1073/2009.

Przywołane przepisy Unii Europejskiej zobowiązują państwa członkowskie do wpisywania do krajowych rejestrów elektronicznych wszelkich poważnych naruszeń przepisów UE w zakresie transportu drogowego.

Projektowany przepis ustawy wykonuje postanowienia obu rozporządzeń UE z jednym zastrzeżeniem. Wydaje się, że projektowana regulacja nie zapewnia wystarczającej podstawy prawnej do wpisania do ewidencji naruszeń, które doprowadziły do nałożenia kar przez inne państwo członkowskie. Brak takiej podstawy prawnej oznacza niepełne wykonanie obu rozporządzeń UE.

III.4. Projekt (art. 1 pkt. 10 i 11) ustawy przewiduje nowe określenie wysokości kar za naruszenie m.in. „przepisów wspólnotowych dotyczących przewozów drogowych”. Przepisy te określone są w rozporządzeniach wymienionych w punkcie II niniejszej opinii.

Zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, rozporządzenie ma zasięg ogólny. Wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Rozporządzenia, co do zasady, nie wymagają wydawania przez państwa członkowskie aktów wykonujących postanowienia rozporządzeń. Co więcej, takie działanie należy uznać za sprzeczne z prawem UE. Wyjątek stanowią przypadki, w których rozporządzenia wyraźnie upoważniają państwa członkowskie do podjęcia działań wykonawczych. Działania takie najczęściej polegają na wyznaczeniu organu właściwego do realizacji spraw uregulowanych w rozporządzeniu lub określeniu sankcji za jego naruszenie. Przywołane rozporządzenia UE zobowiązują państwa członkowskie do nałożenia kar za ich naruszenie, a przewidziane w projekcie przepisy dotyczące kar są zgodne z tymi rozporządzeniami.

Z drugiej strony należy wskazać, że część z przywołanych rozporządzeń nakazuje poinformowanie Komisji o wprowadzonych sankcjach. Chodzi o notyfikowanie Komisji przepisów już przyjętych. Od obowiązku notyfikacji przepisów już przyjętych jest jeden wyjątek. Rozporządzenie 3821/85

zobowiązuje do uprzednich konsultacji z Komisją przed wprowadzeniem sankcji. Oznacza to konieczność notyfikacji projektowanych przepisów oraz przeprowadzenia konsultacji z Komisją przed przyjęciem ustawy (dotyczy to art. 1 pkt 10 projektu ustawy, który określa sumę kar pieniężnych nakładanych podczas jednej kontroli). Naruszenie tego obowiązku będzie naruszeniem art. 19 rozporządzenia 3821/85 i może mieć wpływ na obowiązywanie stosownych przepisów ustawy.

III.5. Pozostałe zmiany nie naruszają prawa Unii Europejskiej bądź nie są objęte zakresem jego regulacji.

IV. Konkluzje

IV.1. Zmiany art. 80 ustawy o transporcie drogowym (art. 1 pkt 9 projektu), dotyczące centralnej ewidencji naruszeń stwierdzonych w trakcie przeprowadzanych kontroli nie zapewniają wystraszającej podstawy prawnej do wpisania do ewidencji naruszeń, które doprowadziły do nałożenia kar przez inne państwo członkowskie. Oznacza to niepełne wykonanie art. 14 rozporządzenia 1072/2009 i art. 24 rozporządzenia 1073/2009.

IV.2. Sankcje przewidziane w art. 1 pkt. 10 i 11 projektu ustawy wykonują przywołane rozporządzenia Unii Europejskiej. Należy uznać, że spełniają kryteria wyznaczone dla sankcji, przewidziane w rozporządzeniach.

Należy jednak wskazać, że część z przywołanych rozporządzeń nakazuje poinformowanie Komisji o wprowadzonych sankcjach (zob. pkt III.4. opinii). Ponadto, rozporządzenie 3821/85 zobowiązuje do uprzednich konsultacji z Komisją przed wprowadzeniem sankcji. Naruszenie obowiązku notyfikacyjnego będzie naruszeniem art. 19 rozporządzenia 3821/85 i może mieć wpływ na obowiązywanie stosownych przepisów ustawy.

IV.3. W pozostałym zakresie projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej bądź pozostaje poza zakresem jego regulacji.

Autor:

Bartosz Pawłowski

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 13 kwietnia 2011 r.

BAS-WAPEiM-856/11

Tryb pilny

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz ustawy o drogach publicznych (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Jacek Krupa) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu

Projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, ze zm.) oraz ustawy o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, ze zm.) przewiduje zmiany w zakresie przyznawania prowizji organizacjom, które mogą zostać upoważnione do wydawania zezwoleń zagranicznych, rozszerzenie zadań Inspekcji Transportu Drogowego, nowe określenie organów wykonujących zadania Inspekcji Transportu Drogowego, dodanie przepisów dotyczących posługiwania się legitymacją służbową przez pracowników Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, nowe określenie zakresu szkoleń pracowników Inspekcji Transportu Drogowego, rozszerzenie uprawnień pracowników Głównego Inspektoratu Drogowego, nowe określenie danych gromadzonych w centralnej ewidencji naruszeń stwierdzonych w wyniku przeprowadzanych kontroli, zmiany wysokości kar pieniężnych.

Projekt ustawy dotyczy zagadnień regulowanych przez następujące akty prawa Unii Europejskiej:

1. art. 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE),
2. rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE L 370 z 31.12.1985 r. s. 8, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział t, tom. 1, s. 227, ze zm.),
3. rozporządzenie Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16.3.1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu osób autokarem i autobusem (Dz. Urz. WE L 374 z 20.3.1992 r. , s. 1, ze zm., Dz. Urz. UE

- Polskie wydanie specjalne rozdział 6, tom 1, s. 306, ze zm.), obowiązujące do dnia 3 grudnia 2011 r.,
4. rozporządzenie Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26.3.1992 r. w sprawie dostępu do rynku drogowych przewozów rzeczy we Wspólnocie, na lub z terytorium państwa członkowskiego lub w tranzycie przez jedno lub więcej państw członkowskich (Dz. Urz. WE z 9.4.1992 r. s. 1, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 7, tom 1, s. 370, ze zm.), obowiązujące do dnia 3 grudnia 2011 r.,
 5. rozporządzenie Rady (EWG) nr 3118/93 z dnia 25.10.1993 r. ustanawiające warunki wykonywania w państwie członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników nie mających siedziby w tym państwie (Dz. Urz. WE L 279 z 12.11.1993 r., s. 1, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 7, tom 2, s. 103, ze zm.), obowiązujące do dnia 3 grudnia 2011 r.,
 6. rozporządzenie Rady (WE) nr 12/98 z dnia 11.12.1997 r. ustanawiające warunki dostępu przewoźników nie mających stałej siedziby w Państwie Członkowskim do transportu drogowego osób w Państwie Członkowskim (Dz. Urz. WE L 4 z 8.1.1998 r. s. 10, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 7, tom 3, s. 501, ze zm.), obowiązujące do dnia 3 grudnia 2011 r.,
 7. rozporządzenie Komisji (WE) nr 2121/98 z dnia 2.10.1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 684/92 i (WE) nr 12/98 w zakresie dokumentów dla przewozu osób autokarem i autobusem (Dz. Urz. WE L 268 z 3.10.1998 r., s. 10, ze zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 7, tom 4, s. 142, ze zm.), obowiązujące do dnia 3 grudnia 2011 r.,
 8. rozporządzenie (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15.7.2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz. Urz. UE L 287 z 5.11.2003 r., s. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 15, tom 7, s. 650),
 9. rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22.12.2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1255/97 (Dz. Urz. L 3 z 5.1.2005 r., s. 1),
 10. rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15.3.2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102, z 11.4.2006 r., s. 1, ze zm.),

11. rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.6.2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.7.2006 r., s. 1, ze zm.),
12. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1071/2009 z dnia 21.10.2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009 r., s. 31), które będzie stosowane od dnia 4 grudnia 2011 r.,
13. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21.10.2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009 r., s. 72, ze zm.), które będzie stosowane od dnia 4 grudnia 2011 r.,
14. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21.10.2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009 r., s. 88, ze zm.), które będzie stosowane od dnia 4 grudnia 2011 r.,
15. dyrektywę 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17.6.1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.7.1999 r., s. 42, ze zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdział 7, tom 4, s. 372, ze zm.).

Projekt nie ma na celu wykonania przywołanych aktów prawa UE.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla